

Når det er sagt, vil jeg, for ikke at sætte politimæssige interesser over styr, undlade at gå ind i en nærmere omtale af de enkelte led i planen. Jeg kan dog oplyse, at politiet som et led i den samlede indsats og med henblik på at sikre den grænseoverskridende koordinering på området netop har deltaget i et møde i Finland med en række andre lande fra Østersøregionen. Her havde man lejlighed til at drøfte det grænseoverskridende element i den organiserede prostitution samt udveksle erfaringer om de særlige problemer og indsatsområder, der relaterer sig til prostitution.

Også internationalt samarbejde spiller en afgørende rolle i kampen mod international handel med kvinder. Der er således i EU-regi vedtaget en række foranstaltninger om bl.a. handel med kvinder. I 1996 udvidede vi det daværende EDU's – altså den fælles narkotikaenhed, som nu overgår til Europol – mandat til også at omfatte handel med kvinder. Samtidig etablerede vi et finansieringsprogram, STOP, der har til formål at yde støtte til projekter, der beskæftiger sig med handel med kvinder. STOP-programmet blev i 1997 fulgt op af en fælles aktion, der ligeledes beskæftiger sig med problemstillingen.

Sammenfattende har vi altså over en bred front taget fat på problemet, og der er tale om en indsats, der til stadighed intensiveres.

Lad mig endelig tilføje, at vi fra Justitsministeriets side ved forskellige lejligheder på det seneste har tilkendegivet, at vi vil tage en samlet drøftelse med bl.a. politiet og anklagemyndigheden om behovet for en justering af indsatsen over for den organiserede prostitution og handel med kvinder.

Justitsministeriet har således inviteret repræsentanter for politi og anklagemyndighed samt Udlændingestyrelsen til et møde senere i denne måned. Det er mit håb, at vi på mødet kan afklare eventuelle knaster i det eksisterende samarbejde mellem de relevante myndigheder, så vi også fortsat kan sikre, at den samlede indsats er så effektiv som overhovedet muligt.

Herefter vil jeg give ordet til socialministeren. Socialministeren kan redegøre for den lange række initiativer imod prostitution, der er taget på socialministerens område.

Formanden:

Her i Tinget er det dog formanden, der giver ordet.

Justitsministeren (Frank Jensen):
Undskyld, hr. formand.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil også gerne sige tak til Kristeligt Folkeparti for, at de har rejst forespørgslen her, så vi får en anledning til at lave en slags status over, hvor vi er henne, når vi snakker om prostitution i vores samfund.

Jeg synes, det er værd at bemærke, at der bag justitsministerens holdning til at afkriminalisere prostitution ligger et nyt syn på de prostituerede: at der ikke er tale om kriminelle mennesker, som man først og fremmest skal reagere over for ved straf og ved det syn, at de er kriminelle, men netop se prostitution som et symptom på sociale problemer, og at det at være prostitueret ofte også er årsag til sociale og andre sundhedsmæssige problemer, at det altså trækker nye problemer med sig.

Det handler jo ikke om isoleret at fokusere på den enkelte prostituerede, men at se prostitution i en større samfundsmæssig sammenhæng. Dybest set handler det, at nogle udnytter andre mennesker på den måde, jo om et forkvaklet menneskesyn, og det, at man lader sig udnytte på den måde, er jo også udtryk for, at der er noget dybereliggende galt i vores samfund, når den slags kan finde sted.

Når man så ser på, hvad vi kan gøre for at komme prostitution til livs, må vi jo sige, at det egentlig skulle være sådan, at den sociale indsats i almindelighed i kommuner og amter var indrettet på at kunne tackle prostitutionsproblemer. Det burde jo være sådan, at afhjælpning af stofmisbrug, hjælp til at komme i gang med en uddannelse, et arbejde, finde en bolig, hele den brede indsats jo burde være indrettet sådan, at den også uden videre kunne hjælpe prostituerede, men sådan er det jo desværre ikke uden videre.

Det er klart, at mange prostituerede bliver hjulpet ude i kommunerne ved, at man har blik for deres problemer, men ofte er der ikke nogen ordentlig kontakt mellem den prostituerede, som egentlig gerne ville hjælpes ud af prostitution og måske også narkomisbrug, og så den enkelte kommune. Og det er dér, Socialministeriet er kommet ind med støtte til en række konkrete, målrettede initiativer, som i sig selv er med til at afhjælpe prostitution, men som også kan være modelprojekter for kommuner, sådan at de får blik for, hvad der skal til for at gøre noget ved det her problem.